

РЕШЕНИЕ

№ 925

гр. В. , 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., VI СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: А. В. Славов

при участието на секретаря Веска П. П.а
като разгледа докладваното от А. В. Славов Гражданско дело №
20203100103745 по описа за 2020 година

Производството е с правно основание чл. 73, вр. чл. 40 ал. 3 ЗННД, вр. чл. 45 ЗЗД, чл. 86 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от С. П. И., ЕГН ***** и постоянен адрес *****, действащ чрез процесуалния си представител по пълномощие по реда на чл.32 от ГПК адв.М.Р. - АК В., и съдебен адрес гр.В., ****, ПРОТИВ М. Х. Д., с адрес гр.Ш. ****, **** и А. Н. А., с адрес гр.Ш. ****, ****, с правно основание: чл. 73, вр. чл. 40 ал. 3 ЗННД, вр. чл. 45 ЗЗД, чл. 86 ЗЗД и цена на иска: 33 228,69 лева, законна лихва 2658,30 лв.

В исковата си молба ищеца твърди, с Договор обективиран в Нотариален акт № 183, т. IX, н. д. № 1182/2016 г., вх. рег. № 6729/07.10.2016 г. по описа на Нотариус рег. № 19 в НК на РБ - А.А., вписан под акт № № 25, т. 19, н. д. № 3770/2016 год. с Вх. рег. № 7056/07.10.2016 г. по описа на СлВп при АВп Ш., изготвен и заверен от помощник - нотариус по заместване г-жа М.Д., с цел доброволно уреждане на възникналите имуществени отношения след смъртта на П. И. Б., ЕГН **** и ликвидиране на съсобственически отношения относно недвижим имот, находящ се в гр.Ш., ул. ***, и представляващи Апартамент № 4 с идентификатор *** с площ от 94,00 кв. м., ведно с принадлежащите изба № 3 с площ от 10,00 кв. м., и таванско помещение № 5 с площ от 18,00 кв. м и гараж № 2 с идентификатор **.2.11, с който ищеца е изкупил идеалните части на останалите съсобственици .

По-късно, на 04.07.2017 год. сключил договор за ипотечен кредит с ТБ

„Уникредит Булбанк“ АД, като обезпечение, е ипотекирал описания недвижим имот във формата на Нотариален акт № 196, т. 1, н. д. № 2165/2017 г., вх. рег. № 4162/04.07.2017 г. по описа на СВп Ш..

Месец след това на 24.08.2017 год. С. В. Б., Д. Х. Б., В. Д. Б., и Х. Д. Б., завели срещу ищеца установителен иск за собственост, като наследници на наследодателката му.

По иска е постановено решение, с което се признава че ищите по установителения иск са собственици на 2808,44/11010 ид. ч. от описания по-горе имот /Решение № 919/22.10.2018 г. на ШРС по гр. д. № 2552/2017 год., потвърдено изцяло с Решение № 59/12.03.2019 г. на ШОС по в. гр. д. № 2/2019 год., и влязло в законна сила, след като с Определение № 546/02.12.2019 год. ВКС, 1во г.о., по гр. д. № 2421/2019 г. не допуснато да касационна проверка въззивното решение/.

Ищеца твърди, че това обстоятелство го принудило да изплати на признатите за собственици лица продажна цена за тяхната квота с оглед наличието на договор за ипотека.

На 10.03.2020 год. ищеца сключил договор за закупуване на ид. ч. от имота от признатите от съда за съсобственици обективизиран в Нотариален акт № 164, т. 3, н. д. № 617/2020 г., вх. рег. № 1109/10.03.2020 г. по описа на СлВп при АВп Ш., съотв. н. а. № 73, т. I, н. д. № 59/2020 г., вх. рег. № 1365, по описа на Нотариус рег. № 702 в НК на РБ Г. В. Ц., за цена в размер на 26 000,00 лева. Заплатил и съотв. такси за сключване на договора, в общ размер от 1086,50 лева. По съдебното производство на три инстанции, ищеца заплатил разноски в размер на 6 142,19 лева.

Твърди че нотариалното удостоверяване в Нотариален акт № 183/07.10.2016 год. том.9, рег. № 6729 дело 1182/2016 год. на М. Д. – помощник нотариус по заместване на А.А. Нотариус с рег. № 019 на НК и район на действие РС-Ш. е неправилно.

Помощник нотариуса нарушила разпоредбите на чл. 574 ГПК, чл. 586 ал. 1 ГПК, и в резултат на това е нарушила и задължението си по чл. 25 ал. 1 от ЗННД да опазва правата и интересите на страните, да не допуска пропуски в работата, които биха довели до накърняване на техните права.

Вследствие на нарушаването на посочените разпоредби, регламентиращи задължение за нотариуса при извършване на удостоверителни сделки, за мен възниква вреда в размер на (1) извършените разходи за придобиване/закупуване на ид. ч. на третите лица, (2) разходите по придобивната сделка, (3) както и разноските в съдебното производство (три съдебни инстанции). Ищеца твърди, че тези разходи са причинени му вреди, тъй като те не биха възникнали в случай, че нотариуса бе изпълнил

задълженията си съответно на императивните изисквания към дейността му.

На основание чл. 40 ал. 3 от ЗННД нотариуса е солидарно отговорен за вреди, настъпили вследствие на виновно неизпълнение на задълженията на помощник - нотариуса.

В исковата молба е заявен петитум, с който ищеца моли съда да постанови решение, с което:

ОСЪДИ ответниците М. Х. Д., в качеството ѝ на помощник - нотариус по заместване и А. Н. А. в качеството ѝ на нотариус, СОЛИДАРНО ДА МУ ЗАПЛАТЯТ СУМАТА от 33 228,69 лева, представляваща причинена имуществена вреда вследствие на извършена сделка за покупко-продажба при нарушаване на служебните си задължения, която сума представлява: заплатена от ищеца продажна цена в размер на 26 000,00 лева, разноски по сделката в размер на 1086,50 лева, разноски в съдебното производство в размер на 6 142,19 лева, сумата от 2166,92 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законна лихва върху платените на 10.03.2020 г. продажна цена от 26 000 лева и разноски по придобивната сделка в размер на 1086,50 лева, за периода от 10.03.2020 г. до датата на предявяване на настоящата ИМ, сумата от 491,38 лева представляваща, обезщетение за забава равна на законна лихва върху сумата от 6 142,19 лв. (съдебно-деловодни разходи) за периода от 10.03.2020 г. до датата на предявяване на настоящата ИМ, ведно със законната лихва върху главницата от 33 228,69 лева от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

Претендира и направите по делото разноски.

С исковата молба са представени писмени доказателства и са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание ищеца редовно призован не се явява, но се представлява от процесуален представител по пълномощие, който поддържа иска. Моли съда да го уважи. Претендира направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от М. Х. Д. с ЕГН:**** и А. Н. А. с ЕГН:***, адрес: ****, действащи чрез процесуалния представител по пълномощие адв.С.М. от АК-Ш. и съдебен адрес на призоваване: гр.Ш., ****, с който намира иска за допустим, но го оспорва като неоснователен.

В отговора ответниците твърдят, че съгласно чл.73, ал. 1 от ЗННД, нотариуса носи имуществена отговорност за вредите, причинени от виновно неизпълнение на своите задължения, но не повече от удостоверение материален интерес, който съгласно чл.96, ал.1, т.1 ЗННД е пазарната цена на вещта.

Не оспорва факт на нотариалното удостоверяване от 07.10.2016 год. обективиран в Нотариален акт № 25, том 19, рег.№ 7056, дело № 3770/07.10.2016г. на Агенция по вписванията Служба по вписванията гр.Ш..

Твърди, че реалния удостоверен материален интерес е около 8000 лева, по банкова сметка на продавачката И. К., което е видно и от нотариалния акт.

От представените пред нотариуса документи не може да се твърди за неправомерност на нотариалните действия на помощник-нотариуса и на отговарящият солидарно Нотариус, нито виновно поведение от тяхна страна, като елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане.

За вреди по този нотариален акт въобще няма предявена искова претенция в настоящото производство.'

Претендираните 26 000 лева- продажна цена за 2808,43/11010 ид.части не са заплатени по тази сделка, а по сделка на нотариус Г. В.-Ц., с рег.№ 702 на НК, район на действие РС-Ш., обективирана в нот.акт № 164, том 3, дело 617, вх.рег.№ 1109 от 10.03.2020г. на Агенция по вписванията Служба по вписванията Ш..

С този нот.акт ищеца е закупил коментираните идеални части, като свободно е договорил тяхната цена. Липсва причинена вреда, тъй като срещу заплатената цена е получена собственост. Иска е неоснователен, тъй като няма причинена вреда на ищеца.

Неоснователен е и искът за разноските по тази сделка, в размер на 1086,50 лева. Същите са били дължими от купувача, сега ищец, предвид законовите изисквания при придобиване на собственост върху недвижим имот.

Недължими от ответниците, на горните основания са и претендираните мораторни лихви като акцесорни вземания, поради недължимост на главното вземане.

Касателно претендираните 6142,19 лева са недължими от ответниците в това производство. Направени са на договорно основание, по съдебно производство, в което ответниците не са участвали, нито са били привлечени като помагачи. Последствията от решението на ищеца да се защитава пред три съдебни инстанции и съответно да направи разноски за това не могат да бъдат вменени в тежест на ответниците, още по малко пък по тяхна деликтна отговорност.

Тези отделни видове вреди, претендира ни в настоящото производство, не могат да бъдат ангажирани по деликтната отговорност на нотариус А. и пом.нотариус Д., а подлежат на обезвреда въз основа на договорната отговорност на продавачите, респективно на техните наследници, по реда, предвиден в чл.187 и сл. от ЗЗД.

Съгласно чл. 51, ал. 1, изр. 1 ЗЗД обезщетение за вреди от неправомерно увреждане се дължи за вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Въведен е принципът за обезщетяване на понесените при неправомерно увреждане само реални вреди.

При проверката по чл.586, ал.1 и 2 от ГПК, Нотариусът следва да провери дали праводателят е собственик на имота и дали са налице особените изисквания, които законите поставят за сключване на сделка за прехвърляне право на собственост. В случая, въз основа на представените при изповядването на договора писмени доказателства и описани на стр.3 от нотариалния акт, не се доказва нарушение на служебните задължения на нотариуса по чл.25 ЗННД.

Действително е удостоверено, че продавачите са собственици на продаваните идеални части от имотите. Предоставена е информация на нотариуса /впоследствие потвърдена в съдебното производство/, че е отчужден личен имот на наследодателката П. Б. срещу, което е получила, като обезщетение, апартаментът и гаражът, предмет на сделката. Впоследствие със съдебните решения се уважава частично установителен иск на трети лица и ги признава за собственици на 2808,43/11010 ид.части от същия имот.

Действителното фактическо положение досежно имота, е било установено в съдебното производство, където са били събрани множество писмени доказателства, които не са били представени при изповядване на сделката. Тези доказателства не са могли да бъдат известни на нотариуса към момента на сделката, още повече, че няма данни ищецът да ги е представил дори по делото. Вероятно са представени от друга страна в процеса.

В отговора се твърди, не е налице противоправност в действията на Нотариуса и помощник нотариуса при извършването на Нотариалния акт за отчуждаване на идеалната част от процесния апартамент и гараж.

Освен липсата на противоправност, липсва и останалия елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане - твърдяната вреда в посочения размер", липсва и причинна връзка между нотариалното действия и тази вреда.

В случая и съобразно текста на чл.73 ЗННД нито една от посочените в исковата молба вреди не е пряка и непосредствена вреда, претърпяна от ищеца, по сделката, удостоверена с нотариален акт № 25, том 19, рег.№ 7056, дело № 3770/07.10.2016г. на Агенция по вписванията Служба по вписванията гр.Ш., от помощник нотариус М.Д. при нотариус А.А. с рег. № 019 на НК.

Предявените искове се явява неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

В отговора се твърди, че постановените съдебни решение не могат да бъдат противопоставени на ответниците с оглед ограничените субективни предели на силата на присъдено нещо, съгласно чл.298 от ГПК.

Конкретните основания за решението не са противопоставими на нотариуса и пом.нотариуса, които не са взели участие, не са били и привлечени в процеса. Със сила на присъдено нещо се ползва само диспозитива на решението, визиращ констатацията на съда относно спорното право.

Поради това съдът следва да приеме, че при извършване на нотариалното действие по удостоверяване на сделката в нотариален акт № 25, том 19, рег.№ 7056, дело № 3770/07.10.2016г. на Агенция по вписванията Служба по вписванията гр.Ш., от помощник нотариус М.Д. при нотариус А.А. с рег.№ 019 на НК, няма извършени нарушения на ГПК и ЗННД.

Моли съда да отхвърли изцяло, като неоснователни и недоказани предявените искове Претендира направените по делото разноски. С отговора на исковата молба са представени писмени доказателства.

В съдебно заседание ответниците редовно призовани несе явяват, но се представляват от процесуален представител по пълномощие, който поддържа отговора и моли съда да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани. Претендира разноски. Още с отговора на исковата молба е заявено възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноски на основание чл.78 ал.5 от ГПК.

С Определение № 822/08.03.2021 год. по настоящото гр. дело № 3745/2020 год. по описа на ВОС, съдът по искане на ответниците М. Х. Д. с ЕГН:**** и А. Н. А. с ЕГН:***, адрес: **** е конституирал в качеството на трето лице помагач в тяхна полза ЗД „ЕВРОИНС“ АД, с ЕИК ****, представлявано от Р. Б. и Е. И., със седалище и адрес на управление: ****, като застраховател по сключен договор за "Професионална отговорност на нотариуси", по полица № 02200100000250/ 07.07.2016 год. със застрахован Нотариус А.А. и за по полица № 02200100000246/07.06.2016 год. със застрахован- помощник нотариус по заместване М. Х. Д..

В дадения от съда срока конституираното трето лице, помагач на страна на ответниците Застрахователно дружество „ЕВРОИНС“ АД, ЕИК ****, действащо чрез процесуален представител по реда на чл.32 от ГПК е депозирал становище.

С депозираното становище признават факта за сключен застрахователен договор с полица № 02200100000246 за сключена застраховка „Професионална отговорност на нотариуси", със срок на покритие от 01.07.2016 год. до 30.06.2017 год. и полица № 02200100000250 за сключена застраховка „Професионална отговорност на нотариуси"

със срок на покритие от 14.09.2016 год. до 13.09.2017 год.

В становището се твърди, че застрахователя не носи отговорност, макар и при наличието на сключени договор, защото покрива отговорността на застрахования за всички искове, предявени срещу него само по време на застрахователния период. В конкретния случай, искът е заведен след изтичане на срока на покритие.

При условията на евентуалност, оспорва предявените искове като недоказани и неоснователни, като ги оспорва както по основание и размер.

Твърдят, че не е налице неизпълнение на задълженията по чл. 586 ГПК и чл. 25, ал. 1 ЗННД от страна на ответниците. Не е налице причинно-следствена връзка между поведението на ответниците и твърдяната вреда. Не е налице вреда за ищеца.

Моли съда да отхвърли изцяло предявените искове - главни и акцесорни, като недоказани и неоснователни.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установена следната **ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА**:

В проведеното съдебно заседание на 21.04.2021 год. съдът на основание чл.146 от ГПК е приел за доказано и ненуждаещо се от доказване, че пазарната стойност на 2808,43/11010 идеални части подробно описан в Нотариален акт № 164 том.3 дело № 617/2020 год. на СП-Ш. вх. Рег. № 110 е в размер на 26 000 лева.

С Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/ на М.Д. помощник-нотариус по заместване на А.А. - Нотариус с рег. № 019 на Нотариалната камара и район на действие РС гр. Ш., ищеца С. П. И. като КУПУВАЧ и трети за процеса лица като продавачи, са сключили договор за продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици, третите за процеса лица са продали на ищеца, общо 3/4 идеални части от съсобствения недвижим имот, а именно:АПАРТАМЕНТ № 4, с площ от 94.00 кв.м, по удостоверение за данъчна оценка № Д0006346 от 04.10,2016 год., находящ се на втори етаж отдясно на входа на кооперацията, състоящ се от: дневна с ниша, хол, две спални, баня, коридор, клозет с антре при граници: отдолу - апартамент на Ж. и З. Ч., отгоре - апартамент на А. и М. С., ведно с ИЗБА № 3, първата от ляво, с площ от 10.00 кв.м /десет квадратни метра/ по удостоверение за данъчна оценка, ТАВАНСКО ПОМЕЩЕНИЕ № 5, второто от ляво, с площ от 18.00 кв.м по удостоверение за данъчна оценка, заедно с ГАРАЖ № 2, първия от дясно, с площ от 17,00 кв. по удостоверение за данъчна оценка, както и съответно припадащата им се част от общите части на сградата по смисъла на чл. 38 от

ЗС построени върху държавно дворно място, съставляващо парцел X от квартал 273 по плана на гр. Ш., при граници на парцела: от изток - парцел IX-4333. от запад - парцел XI-4335. от север - парцел IV-4336, от юг - **** в гр. Ш., ***, общ. Ш., който имот по схема № 15-187024 от 18.04.2016 год. на СГКК гр. Ш. е АПАРТАМЕНТ - самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***, с адрес на имота: гр. Ш., п.к.****. ***, находящ в сграда №2, разположена в поземлен имот с идентификатор **, брой нива на обекта: 1 /един/, при съответните граници, ГАРАЖ № 2, който по схема № 15-187023 от 18.04.2016г. на СГКК гр. Ш. е самостоятелен обект в сграда с идентификатор **.2.11, с адрес на имота: гр. Ш., ***, находящ в сграда №2, разположена в поземлен имот с идентификатор **, брой нива на обекта: 1, при съответните граници за сумата от 24 000 лева, която сума продавачите чрез пълномощника си заявиха, че са получили напълно от купувача.

При съставянето на нотариалния акт нотариуса се е ръководил от следните документи:

Нотариален акт №166. том 1. дело № 310 от 12.04.1973 год. /приложен по гр. дело № 2552/2017 год. на РС-Ш. стр.10,/ с който П. И. Б. е призната за собственик апартамент № 4, находящ се на втори етаж отъдно на входа, състоящ се от дневна с ниша, хол, две спални, баня коридор, клозет с антре при граници и долна маза под № 3, гараж първи под № 2 и таванско помещение под № 5. В акта е посочена стойността на този имот в размер на 11010 лева.

Съгласно Удостоверение за наследници №1251/13.04.2016 год. издадено от Община Ш. е видно, че П. И. Б. б.ж. На гр.Ш. е починала на *** год. е оставила наследници по закон низходящи на своя брат, по линия на заместване-И. М. К.,С.П.а И./ищец по делото/ и П. П. И..

Представени са гр. дело № 2552/2017 год. на РС-Ш. удостоверение за сключен граждански брак 1234/12.09.1969 год. от който е видно че В. В. Б. и П. И. Б. са съпрузи сключи граждански брак на 12.09.1969 год. в гр.С..

В. В. Б. е починал на *** год. и е оставил наследници по закон – съпруга П. И. Б. поч. на *** год., Д. В. Б. поч. на *** год. и оставил наследници по закон – Д. Х. Б. съпруга, Х. Д. Б. – син, В. Д. Б.-син, и С. В. Б. .

С нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 79, том.I, рег.№ 813, дело 59 от 04 07.2017 год., ищеца е обезпечил свое вземане към кредитна институция.

В производството по гр. дело № 2552/2017 год. по описана РС-Ш. е представен Протокол на комисията по парг.85 от Правилника за приложение на ЗПИНМ от 19.05.1970 год., назначена със Заповед № 143/26.01.1970 год. на Председателя на ГНС,

съгласно Решение № 40 по протокол 3/25.02.1970 год.на ИК на ОБНС-Ш..

От протокола е видно, че отчуждения имот пл. № 4334 на ул.Охрид № 8, собственост на П. И. Е.а/Б./ и нейния брат М. И. Е. се отчуждава както следва 2/3 идеални части на П. и 1/3 идеална част на М., на стойност – 3 877,02 лева, от които тя има право на 2/3 или 2 584,68 лева, съобразно правата си на собственост.

С Решение № 919/22.10.2018 год., постановено по гр. дело № 2552/2017 год. по описа на РС-Ш., потвърдено с Решение № 59/12.03.2019 год. по В.гр.д. № 2/2019 год. по описа на ОС-Ш., което не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 546/02.12.2019 год. по гр.дело № 2421/2019 год. на I г.о. на ВКС, е уважил установителния иск на трети за настоящото производство лица, като е признал за установено, че тези лица притежават и са собственици на 2 808,43/11010 идеални части от имота подробно описан в Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/ построено върху държавна земя от ЖСК № 166, том I, дело № 310/1973 год.

За този правен резултат и трите съдебни инстанции са приели, че по силата на НА № 166, том.I дело № 310/1973 год. за собственост на жилище, построено върху държавна земя по стопански начин от ЖСК, П. И. Б. е придобила правото на собственост върху процесния недвижим имот. Към този момент П. Б. е била в граждански брак с В. В. Б.. П. Б. е била собственик на 2/3 ид. части от недвижим имот, който през 1970 год. е отчужден за жилищно строителство, както и че същата е обезщетена с един апартамент в жилищния блок, който ще се построи върху отчуждения имот. Делът на П. Б. от отчуждения имот възлиза на 2 584.68 лв., а стойността на придобития апартамент, посочена в нотариалния акт е 11 010 лв.

Съдилищата са приели, че на основание трансформация на лично имущество, тя е станала собственик на 2584.68/11010 ид. части от апартамента, а по отношение на останалата 8425,32/11010 ид. части е възникнала съпругеска имуществена общност между нея и нейния съпруг В. Б. е починал през 2009 г. и е оставил за наследници съпругата си П. Б. и двете си деца Д. В. Б. и С. В. Б.. След прекратявана не СИО, П. Б. е получила в личен дял 4 212,32/11010 идеални части, а останалата идеална част е получена от неговите наследници /две деца и съпруга / по 1 404,22/11 010 идеални части. Към момента н своята смърт, П. Б. е била собственик на 8 201,56/11010 идеални части от процесния имот.

Наследници по закон на П. Б. са И. М. К., С. П. И. и П. П. И.. Г. К. получава 4100,78/11010 идеални части от наследството, а останалата половина се разделя

поровно между С.И. и П. И., които получават по 2050,39/11010 идеални части.

През 2016 год. И. К. и П. И. с Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/ са продали на С.И. $\frac{3}{4}$ идеални части от жилището, но договора е произвел вещно-прехвърлително действие до 8 201,56/11010 идеални части, само до обема на притежаваните от тях права. Останалите 2 808.44/11010 ид. части принадлежат на ищите в качеството им на наследници на В. В. Б..

Съгласно разясненията, дадени в т.ІІІ от ППВС № 5/72 год. когато срещу отчужден имот, който единият съпруг притежава преди брака, или по наследство или дарение, се отстъпва в обезщетение друг имот, този имот става индивидуална собственост на съпруга, чиито имот е отчужден, когато стойността на двата имота е равна или тази на отчуждения е по- висока. Ако срещу отстъпеното в обезщетение жилище следва да се доплати известна разлика в цената, и това стане през време на брака, съответната на тази разлика част от собствеността на отстъпеното жилище се включва в съпружеската имуществена общност, макар същото да е придобито срещу индивидуален имот на единия съпруг по реда на чл. 55в ЗПИНМ, тъй като в този случаи отстъпването на жилището се извършва не само с оглед стойността на отчуждения имот, но и с оглед семейното положение на собственика му и за задоволяване на неговите и на семейството му жилищни нужди.

С Нотариален акт № № 73, том.І, рег.№ 1365 дело № 59 от 10.03.2020 год. на Нотариус Г. В. –Ц. с район на действие РС-ІІІ. и рег. № 702 на НК, вписан Дв-вх. № 110, Вх.рег. № 1109, акт. № 164, том.3, дело № 617 от 10.03.2020 год. на АП-Вписванията ІІІ., С. В. Б., В. Д. Б., Д. Х. Б. И Х. Д. Б. са продали на ищеца С. П. И. собствените си 2808,43/11010 идеални части от процесния имот АПАРТАМЕНТ № .4, с идентификатор ***, прилежаща ИЗБА № 3 и ТАВАНСКО ПОМЕЩЕНИЕ *** с идентификатор **.2.11 за сумата от.26 000 лева.

Тази фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, които съдът кредитира.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните ПРАВИ ИЗВОДИ:

Предявения иск е с правно основание чл. чл. 73, вр. чл. 40 ал. 3 ЗННД, вр. чл. 45 ЗЗД, чл. 86 ЗЗД

Искът е предявен срещу двамата ответника при условията на пасивна солидарна

отговорност при деликт на основание чл.73 в вр. чл.40 от ЗННД в вр. чл.53 от ЗЗД.

Ищеца обосновава отговорността на М. Х. Д. в качеството на помощник нотариуса на основание чл.73 от ЗННД в вр. чл.45 от ЗЗД, за вредите, причинени от виновно неизпълнение на неговите задължения относно неправилното удостоверяване в Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/.

Отговорността на ответника А. Н. А. в качеството и на нотариус е по смисъла на чл. 40 ал. 3 ЗННД, вр. 53 от ЗЗД.

По отношение на предявения иск против ответника М.Д. с правно основание чл.чл.73 в вр. 40 ал.4 от ЗННД.

Предявения иск е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли като такъв.

За да се породи задължението за обезвреда, регламентирано с общата норма на чл.73 от ЗННД в вр. чл.45 ЗЗД, следва да са налице в условията на кумулативност и всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане- наличие на противоправно действие или бездействие, допуснато от нотариуса при осъществяване на възложените му нотариални функции; настъпила вреда; вина на длъжностното лице; и причинно-следствена връзка между деянието и вредата.

Въведените в исковата молба твърдения са за виновно противоправно поведение от страна на ответника нотариалното удостоверяване на Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/.

Въведените в исковата молба твърдения за противоправно поведение е това, че нотариуса НЕ Е СЪОБРАЗИЛ, обстоятелството, че трети лица извън тези по договора имат право на собственост върху имот предмет на договора.

При съставянето на този нотариален акт липсват доказателства, които да сочат, че на ром. Нотариуса е бил известен Протокол на комисията по парг.85 от Правилника за приложение на ЗПИНМ от 19.05.1970 год., назначена със Заповед № 143/26.01.1970 год. на Председателя на ГНС, съгласно Решение № 40 по протокол 3/25.02.1970 год. на ИК на ОБНС-Ш., приложено гр. дело № 2552/2017 год. по описа на РС-Ш.. Този писмен документ е съществено значение , тъй като въз основа на него съдилищата са обосנוвали правните изводи за наличие на съсобственост. Безспорно е установено, че

пред нотариуса е представен единствено Нотариален акт №166. том 1. дело № 310 от 12.04.1973 год., от които не може да се направи извод, че имота предмет на договор е апартамент е бил съсобствен между П. И. Б. и В. В. Б., с оглед правата на собственост наследниците на последния.

От представения нотариален акт може да се обоснове извод, че имота предмет на договора е лична собственост на П. И. Б. получен като обезщетение за отчужден имот нейна лична собственост.

Не на последно място, следва да се изтъкне, че ако ищеца не е придобил права по нотариалния тъй като неговите праводатели не са били собственици, той разполага с иск за разваляне на договора в тази му част и връщане на платената цена. От изложената се налага извод, че отговорен за това, че ищеца не е получил изцяло имота за която е платил цена в размер на 24 000 лева, за 3/4 идеални части, до размера на съдебното отстраняване по реда на чл.189 от ЗЗД.

В този смисъл поради липса на противоправност на деянието от Пом. Нотариуса иска е неоснователен.

По отношение на въведеното твърдение за причинени вреди.

Въведени са твърдения, че на ищеца са причинени вреди от евикция, тъй като неговите праводатели по Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/ не са били единствени собственици.

Размера на вредата ищеца определя цената от 26 000 лева, която е заплатил, по нотариален акт № № 73, том.I, рег.№ 1365 дело № 59 от 10.03.2020 год. на Нотариус Г. В. –Ц. с район на действие РС-Ш. и рег. № 702 на НК, вписан Дв-вх. № 110, Вх.рег. № 1109, акт. № 164, том.3, дело № 617 от 10.03.2020 год. на АП-Вписванията Ш..

Въведеното в исковата молба твърдение, за деликт от неправилно нотариално удостоверяване – т.е. противоправно деяние на пом.нотариуса е във връзка с удостоверяването на Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/.

Вредата следва да се определи, именно към момента на сключване на този договор / 07.10.2016 год./ , от който се твърди че са настъпили вреди. По този Този нотариален акт ищеца е заплатил 24 000 лева, за 3/4 от имота. Поради горните причини

вредата, като задължителен елемент от състава на чл.73 от ЗННД се явява недоказан елемент. Предвид горното и искът се явява неоснователен.

Не е налице и установена причинно следствена връзка между нотариалното удостоверяване, от което се твърдят вреди по Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/ и платената от ищеца цена по нотариален акт № № 73, том.I, рег.№ 1365 дело № 59 от 10.03.2020 год. на Нотариус Г. В. –Ц. с район на действие РС-Ш. и рег. № 702 на НК, вписан Дв-вх. № 110, Вх.рег. № 1109, акт. № 164, том.3, дело № 617 от 10.03.2020 год на АП-Вписванията Ш.

Правото за обезщетяване е налице само при пълно доказване на всички елементи на гражданския деликт. Установяването на един или няколко от тези елементи /напр. – незаконосъобразността на действието или бездействието/ не е достатъчно. За да има отговорност за вреди е необходимо деянието да е причинило вредоносния резултат. Само при наличие на причинна връзка между деяние и вреда може да се носи гражданска отговорност. Вредата трябва да е пряка последица от непозволеното деяние, а не резултат на случайни или изобщо несвързани с деянието обстоятелства.

В конкретния случай, с нотариалното удостоверяване в Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009/, не са причинени претендираните вреди, не е налице причинно следствено връзка между нотариалното удостоверяване и платената цена по последващия нотариален акт, което мотивира съда да отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

По отношение на предявения иск с правно основание чл.86 от ЗЗД, тъй като е акцесорна претенция, а основния иск е неоснователен, то неоснователен е и акцесорния иск.

По отношение на разноските по делото.

С оглед изхода от делото съдът следва да възложи в тежест на ищеца да заплати на ответника сумата от 1650 лева разноски по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН, предявения от С. П. И., ЕГН ***** и постоянен адрес *****, действащ чрез процесуалния си представител по пълномощие по реда на чл.32 от ГПК адв.М.Р. - АК В., и съдебен адрес гр.В., ****, против М. Х. Д. с ЕГН:**** и А. Н. А. с ЕГН:***, двете с адрес гр.Ш., ****, иск с правно основание: чл. 73 вр. чл. 40 ал. 4 и ал.3 ЗННД, вр. чл. 45 ЗЗД, чл. 86 ЗЗД, ДА МУ ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО сумата от 33 228,69 лева, представляваща причинена имуществена вреда вследствие на неправилно удостоверяване в Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под №183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год./Вписан в СП вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год. Дв.вх.рег. № 7009, изразяваща се в платена от ищеца продажна цена в размер на 26 000,00 лева, разноски по сделката в размер на 1086,50 лева, /Нотариален акт № 73, том.І, рег.№ 1365 дело № 59 от 10.03.2020 год. на Нотариус Г. В. –Ц. с район на действие РС-Ш. и рег. № 702 на НК, вписан Дв-вх. № 110, Вх.рег. № 1109, акт. № 164, том.3, дело № 617 от 10.03.2020 год. на АП-Вписванията Ш../ разноски в съдебното производство / гр. дело № 2552/2017 год. на РС-Ш./ в размер на 6 142,19 лева, сумата от 2 166,92 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата 26 000 лева и разноски по сделката в размер на 1086,50 лева, за периода от 10.03.2020 год. до датата на предявяване на исковата молба, сумата от 491,38 лева представляваща, обезщетение за забава равна на законна лихва върху сумата от 6 142,19 лв. (съдебно-деловодни разходи) за периода от 10.03.2020 год. до датата на предявяване на исковата молба, ведно със законната лихва върху главницата от 33 228,69 лева от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

ПРОИЗВОДСТВОТО е проведено при участие на трето лице помагач на основание чл.219 от ГПК на страната на М. Х. Д. с ЕГН:**** и А. Н. А. с ЕГН:***, адрес: **** ЗД „ЕВРОИНС" АД, с ЕИК ****, представлявано от Р. Б. и Е. И., със седалище и адрес на управление: ****, като застраховател по сключен договор за "Професионална отговорност на нотариуси", по полица № 02200100000250/ 07.07.2016 год. със застрахован Нотариус А.А. и за по полица № 02200100000246/07.06.2016 год. със застрахован- помощник нотариус по заместване М. Х. Д..

ОСЪЖДА С. П. И., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на М. Х. Д. с ЕГН:**** и А. Н. А. с ЕГН:*** направените по делото разноски в размер на 1 650 лева.

Решението подлежи на обжалване двуседмичен срок от редовното му връчване на страните с въззивна жалба, чрез първоинстанционния съд пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____

